

Awir 'n febriek durbij

Toen ik mijr dan 65 jaor geleje mee m'n broers nor de laogere school gieng laast d' Ouwe Kerkstraot en de Roosendaalseweg, liepe we mar vurbij jin febriek . Da waar ut stjinfebriek. Mar da gieng snel veraandere. Omdatter in de jaore 50 veul mèèse in ooze gemjinte werkelwoos ware, moese dur nuwe febrieke gebouwd worre om die aon werk tellepe.

Da begon mee de Supérieur en Van Voorden. Vural de leste waar voor oos as kiendere interressaant. Aon de vurkaant waar 'n grwotte ijzere schuifdeur. Die stong in de zomer wellus ope en dan konne we lekker nor binne kijke. Ut mwooiste om te zien waar 't lasse. Dan keekte in arstikke fel licht. "Kek nun aande kaant op !" zeje da lassers dan."Aanders krijde laswogge." Daor snapte wij netuurluk niks van. Mar op weg nor uis begonne we flienk in oos wogge te vrijve. Ut waar net offer zaand in gekomme waar. De vollegende kjiirre keke we wel beter uit.

Mar ut bleef nie bij die twee febrieke. Dur moese dur mijr komme en 't waar nwodig om jil d'Ouwe Kerkstraot op zonne kop te zette. Ze begonne mee de riolering. Dus stonge dur binne de korste kjiirre dreglijns en lage dur ik wit nie oevel buize. Da waar vur oos as kiendere netuurluk stik leutig. Ure stonge we te kijke nor al da gegraof. Dur ware wok werkmèèse bij die nog mee 'n schop aon de gang ware. As 't dan tijd waar on te gaon schafte gienge we mee nor de schafkjit en zate daor nor allerlei staareke veraole te luistere terwijl die manne zwaore sjeskes draaide en flienk durrwokte zoda ge aamper aosem kon aole. Zoiets kundoew eige tiggeworrig nie mijr vusstelle.

Vur de riolering moese dur wok putte gemetseld worre. Ut laag dus vol mee stjinne., waar ge lekker muurkes mee kon bouwe. In ooze faantezie ware we ridders mee 'n eige kesteel, en we mokte van 'n stuk out 'n zwaard. De weg moes daornao nog bestraot worre. Daor waar jil veul rwooj zaand vur nwodig. Weke achter mekaore reje vrachtwaoges af en aon om zaand taole. Da ware nog van die GMC's. Vrachtwaoges die de Amerikaone ier nao dun oorlog aachtergelaote are. Ne kjiir moog ik mee jin van de sjefeurs meerije. Da waar wel 'n fjist. We zate nwooit in n'n auto en zeker nie in nun vrachtwaoge. We reje over de Roosendaalseweg nor Seppe. Ik zaat lekker wog en kon alles goed zien. In Seppe wier d'n bak dur nun dreglijn jimmel volgegwoid mee rwooj zaand en dan wir trug nor d'Ouwe Kerkstraot. Da waar geniete, aljin zonde datter niemand mijn in diejen aoto aar zien zitte.

Toen de straot klaor waar, wierter wok nog nun sporlijn neffe geleed. Ik weet nog goed da dun jiste trein dur op gieng rije. Da waar nog 'n stwomlokemotief. Nou zaatter in de lijn 'n klein bogje. Da waar goed te merreke, want dieje lok waar gèèf lang en 't krokte en piepte laast alle kaante vurdattie dur vurbij waar.

Nou de straot en de lijn afgewerkt ware konne dur mjir febrieke bijkomme. Bakker kwaam mee z'n grwote vrachtwaoges, Schewill vur de dakplaote, de Blenzo gieng schoene en petoffels maake, en netuurluk wok de mwoojste grwotste en bekenste van allemoal :de Tomaodo. Binne 'n paor jaor kwame dur zoveul, 't waar aamper om bij touwe. We zeje toen regelmaotig tege mekaore: "Awir 'n febriek durbij."